

HOA ƠI

ÁI HOA

Ngày nào bướm đến tìm hoa hoa đâu chẳng thấy thấy cảnh xác
xơ Tưởng rằng đang sống trong mơ vừa hôm qua đó vườn hoa thắm
tình Đêm về mơ giấc êm đêm Bóng hoa e ấp bên mình rất
duyen Nào ngờ tỉnh giấc thân tiên nhìn quanh vườn vắng chẳng thấy hoa
đâu chợt xót xa lòng Dưới nắng vàng lung linh một mình bướm
Cứ mỗi lần xuân sang vườn hoa thấy
thấy lòng nhớ hoa xinh Góc vườn hoa rã cánh tả tởi gió
bướm tìm mãi hoa xưa Những lời yêu chẳng ngỏ giữ chi để
lùa theo gió bay nhanh Muôn sắc màu khoe tươi chỉ là hoang
giờ nuối tiếc không nguôi Muôn bóng hồng xinh tươi chỉ càng thêm
vắng khi thiếu tình hoa Cho lòng bướm thần thờ hoa vừa nở
nhớ thương bóng hình ai Ôi tình đã mất rồi hoa tình vừa
sáng chiều đã úa tàn Vườn nay bỗng tiêu điều chỉ vì bướm
nở đành phải xa người Lòng hoang vắng tiêu điều khác gì bướm
thiếu đáng kiêu tên Hoa
thiếu đáng kiêu tên Hoa